

บทที่ 4

ผลการทดลอง และการวิจารณ์ผล

(Results and discussions)

การศึกษาช่วงอุณหภูมิในการเป็นหมัน และการติดเมล็ดของข้าวสายพันธุ์ TGMS ที่อุณหภูมิ 24, 26, 28 และ 32 องศาเซลเซียส

หลังจากการวิเคราะห์เปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดของข้าวที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 5 สายพันธุ์ที่มีพันธุกรรมต่างกันในห้องควบคุมอุณหภูมิ 24, 26, 28 และ 32 °C ได้ข้อมูลเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ด ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1

ตารางแสดงผลการทดสอบการติดเมล็ดที่อุณหภูมิ 24, 26, 28 และ 32 °C

Average % seed setting				
Temperature	24 °C	26 °C	28 °C	32 °C
TGMS lines				
B5	32.56 ± 6.5	30.73 ± 18.96	0 ± 0	0 ± 0
B6	34.13 ± 10.5	67.89 ± 0.02	0 ± 0	0 ± 0
B7	30.51 ± 7.3	49.88 ± 8.17	0 ± 0	0 ± 0
B8	50.15 ± 6.9	74.90 ± 1.31	0 ± 0	0 ± 0
B9	65.50 ± 6.0	67.42 ± 3.94	0 ± 0	0 ± 0

งานวิจัยนี้ได้รับการอนุเคราะห์ข้าวที่มีลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิ (TGMS) 5 สายพันธุ์ จากสถาบันวิจัยข้าวนานาชาติ ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งข้าว TGMS ทั้ง 5 สายพันธุ์ นี้มีพันธุกรรมที่ต่างกัน แต่ลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิถูกควบคุมโดยยีน *tgms* เพียงยีนเดียวซึ่งได้มาจากข้าว ID24 จากการทดสอบการติดเมล็ดที่อุณหภูมิ 24, 26, 28 และ 32 °C พบว่า ที่อุณหภูมิ 24 °C ข้าวเหล่านี้มีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดอยู่ในช่วง 30.5-65.5

โดยข้าวสายพันธุ์ TGMS line B9 (IR73827) มีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดสูงสุดคือ 65.5% และที่อุณหภูมิ 26 °C พบว่าข้าวทั้ง 5 สายพันธุ์ มีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดอยู่ในช่วง 30.7-74.9% โดยข้าวสายพันธุ์ TGMS line B8 (IR75589) จะมีการติดเมล็ดสูงสุดถึง 74.9% ซึ่งจากการทดสอบในแต่ละอุณหภูมิ พบว่าข้าวทั้ง 5 สายพันธุ์ที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 มีเปอร์เซ็นต์การติดเมล็ดที่ต่างกัน แม้จะได้รับอุณหภูมิเดียวกัน (ที่ 24 และ 26 °C) ทั้งนี้จะเป็นผลมาจากการมีพื้นฐานพันธุกรรมที่ต่างกันของข้าวทั้งห้าสายพันธุ์ ซึ่งผลที่ได้สอดคล้องกับการศึกษาก่อนหน้านี้ ที่รายงานว่า ลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิจะเกี่ยวข้องกับพันธุกรรมของข้าว TGMS แต่ละสายพันธุ์ด้วย (Virmani *et al.*, 2003; Viraktamath and Virmani, 2001) นอกจากนี้ยังพบว่าข้าวที่ศึกษาทั้งห้าสายพันธุ์ มีแนวโน้มในการติดเมล็ดที่อุณหภูมิ 26 °C ดีกว่าที่อุณหภูมิ 24 °C และในการศึกษาลักษณะการเป็นหมัน/ติดเมล็ดที่อุณหภูมิ 28 และ 32 °C พบว่าเกสรตัวผู้ของข้าวทั้ง 5 สายพันธุ์ นี้เป็นหมันอย่างสมบูรณ์

การทดสอบความเป็น allelism ระหว่างยีน *tgms* ที่ได้จากข้าว ID24 กับยีน *tms2*

เนื่องจากการรายงานว่ายีน *tms2* และยีน *tgms* จากข้าว ID24 เป็น allelic กันด้วยวิธีการศึกษาการกระจายตัวของต้นลูกที่เกิดจากการผสมข้ามที่มียีน *tms2* ในสภาพ heterozygous กับข้าว ID24 ซึ่งพบว่า ลูกที่เกิดจากการผสมดังกล่าวจำนวน 53 ต้นมีการกระจายตัวต้นที่เป็นหมัน 23 ต้น: ต้นที่ติดเมล็ด 30 ต้น ตรงกับอัตราส่วน 1: 1 ($\chi^2 = 0.92$, $P = 0.33$) (Reddy *et al.*, 2000) เพื่อยืนยันผลการทดลองดังกล่าว การศึกษานี้จึงทำการศึกษา allelism ระหว่างยีน *tms2* และยีน *tgms* จากข้าว ID24 โดยศึกษาการกระจายตัวของประชากร F_2 และวิเคราะห์จีโนไทป์ของประชากร F_2 ที่เป็นหมันด้วยเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน *tms2*

การกระจายตัวของประชากร F_2

ศึกษาการกระจายตัวของยีน *tgms* จากข้าว ID24 และยีน *tms2* โดยศึกษาการกระจายตัวของลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากประชากร F_2 ซึ่งเกิดจากคู่ผสมระหว่างข้าวที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 (IR73834) และข้าวที่มียีน *tms2* (6-4K) เมื่อวิเคราะห์ลักษณะความเป็นหมันของประชากร F_2 จำนวน 103 ต้น พบว่า มีข้าวที่ไม่เป็นหมันจำนวน 64 ต้นและเป็นหมันจำนวน 39 ต้น (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

ตารางแสดงผลการกระจายตัวของยีนทั้งสองในประชากร F_2

จำนวนต้น F_2	ต้นที่ติดเมล็ด	ต้นที่เป็นหมัน	อัตราส่วนคาตหมายของต้นที่ติดเมล็ด : ต้นที่เป็นหมัน	χ^2 value	Probability
103	64	39	9 : 7	1.45	P = 0.23
103	64	39	3 : 1	9.09	P < 0.001

จากการศึกษาอัตราส่วนของต้นที่ติดเมล็ด: ต้นที่เป็นหมัน พบว่า ประชากรดังกล่าวมีอัตราส่วนการกระจายตัวของประชากร F_2 ที่ศึกษาตรงกับอัตราส่วนการกระจายตัวแบบ 9: 7 ($\chi^2 = 1.45$, P = 0.23) ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ของยีนสองตำแหน่งแบบ duplicate recessive epistasis (กิตติพัฒน์, 2006) โดยอัตราส่วนดังกล่าวไม่สอดคล้องกับอัตราส่วนการกระจายตัวแบบ 3: 1 ($\chi^2 = 9.09$, P < 0.001) ผลที่ได้บ่งชี้ว่า ลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิในประชากร F_2 ที่ศึกษาถูกควบคุมด้วยสองยีนที่อยู่ต่างตำแหน่งกัน

การวิเคราะห์จีโนไทป์ประชากร F_2 ที่เป็นหมันด้วยเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน $tms2$

ข้าวที่มียีน $tms2$ เป็นข้าวที่มีลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันเนื่องจากอุณหภูมิที่เกิดจากการฉายรังสี ซึ่งส่งผลให้เกิดการกลายพันธุ์โดยการขาดหายไปของชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่มีขนาดประมาณ 70 กิโลเบสบนโครโมโซมที่ 7 (Pitnjam *et al.*, 2008) โดยหากยีน $tgms$ จากข้าว ID24 เป็น allelic กับยีน $tms2$ ต้นข้าวที่เป็นหมันในประชากร F_2 ที่เกิดจากคู่ผสมของข้าวที่มียีน $tgms$ จากข้าว ID24 และข้าวที่มียีน $tms2$ ทั้งหมดจะมีอัลลีลที่เป็น homozygous recessive ของ $tms2$ การศึกษานี้จึงได้ทำการวิเคราะห์จีโนไทป์ของประชากร F_2 ที่เป็นหมันจำนวน 19 ต้น โดยใช้เครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน $tms2$ โดยเมื่อทำการวิเคราะห์จีโนไทป์ประชากร F_2 ที่เป็นหมันด้วยเครื่องหมายกำกับยีน $Os07g26740$ และยีน $Os07g2940$ ที่ลิงค์กับยีน $tms2$ (น้อยกว่า 0.2 เซนติมอร์แกน) ได้ผลดังรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3

ตารางแสดงผลการทดสอบจีโนไทป์ต้น F_2 ที่เป็นหมัน 19 ต้น ด้วยเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน

tms2 (Os07g26740 และ Os07g26940)

ต้นที่เป็น หมัน	จีโนไทป์ของยีน <i>tms2</i> จากเครื่องหมาย กำกับยีน	
	Os07g26740	Os07g26940
1	<i>Tms2Tms2</i>	<i>Tms2_</i>
2	<i>Tms2Tms2</i>	<i>Tms2_</i>
3	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
4	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
5	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
6	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
7	<i>Tms2Tms2</i>	<i>Tms2_</i>
8	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
9	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
10	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
11	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
12	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
13	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
14	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
15	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
16	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>
17	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
18	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>
19	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>

จากผลการวิเคราะห์จีโนไทป์ประชากร F_2 ที่เป็นหมัน 19 ต้น โดยใช้เครื่องหมายกำกับยีน Os07g26740 ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่ลิงค์กับยีน *tms2* และเครื่องหมายกำกับยีน Os07g26940 (ตำแหน่ง 15.60 เมกะเบส) ซึ่งเป็นเครื่องหมายที่อยู่ในส่วนที่ขาดหายไปของชิ้นส่วนดีเอ็นเอขนาด 70 กิโลเบสที่เป็น candidate ของยีน *tms2* พบว่า จากต้นเป็นหมันทั้งหมด 19 ต้น มีต้นที่เป็นหมัน 8 ต้น เท่านั้นที่มีจีโนไทป์ของยีน *tms2* ในรูปแบบด้อย (homozygous recessive) ทำให้คาดว่าต้นที่เป็นหมัน

ที่เหลืออีก 11 ต้น ถูกควบคุมโดยยีนอื่น และเมื่อได้สร้างเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 จึงจะทำการวิเคราะห์จีโนไทป์ของต้นที่เป็นหมันทั้ง 19 ต้น ด้วยเครื่องหมายกำกับยีนดังกล่าวต่อไป

การค้นหาเครื่องหมายโมเลกุลที่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24

การกระจายตัวของประชากร F_2 สำหรับการวิเคราะห์ลิงค์เกจ

จากการศึกษาลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันในประชากร F_2 ทั้งสามประชากร ได้ข้อมูลจำนวนต้นที่ไม่เป็นหมัน และจำนวนต้นที่เป็นหมันดังตารางที่ 4.4 การกระจายตัวของลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันในประชากรทั้งสามกลุ่มที่เกิดจากคู่ผสมระหว่างข้าวสายพันธุ์ TGMS line B4 กับข้าวปทุมธานี 1, ข้าวสายพันธุ์ TGMS line B4 กับข้าวพิษณุโลก 2 และข้าวสายพันธุ์ TGMS line B8 กับข้าวสุพรรณบุรี 1 พบว่า ประชากร F_2 ทั้งหมดมีอัตราส่วนของต้นที่ไม่เป็นหมัน: ต้นเป็นหมัน ตรงกับอัตราส่วน 3:1 แสดงให้เห็นว่าลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของข้าวที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 ที่ศึกษาเป็นลักษณะด้อยที่ถูกควบคุมด้วยยีนเพียงยีนเดียว

ตารางที่ 4.4

แสดงผลการศึกษาการกระจายตัวของยีน *tgms* จากข้าว ID24 ในประชากร F_2 เพื่อทดสอบความสอดคล้องของการกระจายตัวระหว่างต้นไม่เป็นหมัน และต้นที่เป็นหมันในอัตราส่วน 3:1

ประชากร F_2	สายพันธุ์แม่	สายพันธุ์พ่อ	จำนวนประชากร F_2	จำนวนต้นที่ไม่เป็นหมัน	จำนวนต้นที่เป็นหมัน	χ^2 value	Probability
(1)	TGMS line B4	ปทุมธานี 1	247	185	62	0.00	0.97
(2)	TGMS line B4	พิษณุโลก 2	235	184	51	1.36	P = 0.34
(3)	TGMS line B8	สุพรรณบุรี 1	238	185	53	0.95	P = 0.38

เครื่องหมายกำกับยีน

เพื่อหาตำแหน่งของยีน *tgms* จากข้าว ID24 ในจีโนมข้าวการศึกษานี้จึงได้พัฒนาเครื่องหมายกำกับยีนที่พัฒนาจากส่วนของยีน ซึ่งจากการวิเคราะห์เครื่องหมายกำกับยีนทั้งสิ้น 49 คู่ไพรเมอร์ ด้วยเทคนิค SSCP เพื่อคัดเลือกเครื่องหมายที่ให้ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์พ่อและสาย

พันธุ์แม่ และวิเคราะห์ลิงค์เกจ พบว่ามีเพียง 6 คู่ไพรเมอร์ (ภาคผนวก ก.) ที่ให้ความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการคัดเลือกชิ้นส่วนดีเอ็นเอที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องหมายนี้ คัดเลือกจากส่วนของดีเอ็นเอที่มีความแตกต่างแบบ Single Nucleotide Polymorphism (SNPs) ที่มีในฐานข้อมูล Gramene ซึ่งเป็น SNPs ที่เกิดจากความต่างของข้าว subspecies *japonica* และ subspecies *indica* แต่ข้าวสายพันธุ์พ่อและสายพันธุ์แม่ที่ใช้ในการวิเคราะห์เป็นข้าวที่อยู่ใน subspecies เดียวกัน คือ ssp. *indica* ดังนั้นจึงมีความเป็นไปได้มากที่เครื่องหมายที่สร้างขึ้นนี้จะมีอัตราการเกิด polymorphic ต่ำ และเมื่อทำการวิเคราะห์ bulk segregant analysis และวิเคราะห์ลิงค์เกจด้วยเครื่องหมายกำกับยีนทั้ง 6 คู่ไพรเมอร์ ได้แก่ เครื่องหมายกำกับยีน Os07g27010 ที่ 15.64 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 7, Os07g27410 ที่ 15.97 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 7 และ Os07g27590 ที่ 16.11 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 7 (เครื่องหมายโมเลกุลที่ลิงค์กับยีน *tms2*) ยีน Os07g29380 ที่ 17.30 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 7, Os07g29840 ที่ 17.53 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 7 และยีน Os07g34980 ที่ 20.95 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 7 พบว่า เครื่องหมายดังกล่าวไม่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ซึ่งผลที่ได้เป็นการพิสูจน์และบ่งชี้ว่ายีน *tgms* จากข้าว ID24 ไม่อยู่ในตำแหน่งที่ใกล้กับยีน *tms2* บนโครโมโซมที่ 7 ดังนั้น เพื่อสร้างเครื่องหมายโมเลกุลที่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 จึงได้ทำการวิเคราะห์เครื่องหมายโมเลกุล Simple Sequence Repeat เพิ่มเติม

เครื่องหมายโมเลกุล SSR

งานวิจัยในส่วนนี้ได้รับความเชื่อเพื่อเครื่องหมาย microsatellite จากศูนย์ค้นหาและใช้ประโยชน์ยีนข้าว ซึ่งมีเครื่องหมาย microsatellite อยู่เป็นจำนวนมาก โดยเครื่องหมาย microsatellite จัดเป็นเครื่องหมายโมเลกุลแบบสุ่มที่มีอัตราการเกิดโพลิมอร์ฟิซึมสูง และมีการกระจายตัวถี่ทั่วทั้งจีโนมข้าว และมีความหนาแน่นของเครื่องหมายสูง (High-density marker maps) ดังนั้น เพื่อหาเครื่องหมายโมเลกุลที่ใกล้ชิดกับยีน *tgms* จากข้าว ID24 จึงทำการวิเคราะห์ด้วยเครื่องหมาย microsatellite จำนวน 129 เครื่องหมาย (ภาคผนวก ข.) ที่มีการกระจายทั่วทั้งจีโนมข้าว ผลการศึกษาพบว่า มีเครื่องหมายที่ให้ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์แม่ (TGMS line B4) และข้าวสายพันธุ์ดีของไทยที่ใช้เป็นสายพันธุ์พ่อ (ปทุมธานี 1) จำนวน 38 คู่ไพรเมอร์ จากการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค bulk segregant analysis พบว่า เครื่องหมาย RM154 บนโครโมโซมที่ 2 ตำแหน่ง 1.08 เมกะเบส, RM17 บนโครโมโซมที่ 12 ตำแหน่ง 26.9 เมกะเบส และ RM168 บนโครโมโซมที่ 3 ตำแหน่ง 28.05 เมกะเบส แสดง polymorphic ระหว่าง bulk ดีเอ็นเอจากข้าวเป็นหมัน และไม่เป็นหมัน แต่เมื่อวิเคราะห์ลิงค์เกจ พบว่ามีเพียงเครื่องหมายโมเลกุล RM154 บนโครโมโซมที่ 2 ที่ตำแหน่ง 1.08 เมกะเบส มีระยะห่างจาก

ยีน *tgms* จากข้าว ID24 ประมาณ 24.57 เซนติเมอร์แกน โดยเครื่องหมาย RM17 และ RM154 ไม่ลิงค์กับยีน หลังจากนั้น จึงทำการวิเคราะห์เครื่องหมาย SSR บนโครโมโซมที่ 2 ในบริเวณนี้เพิ่มเติมอีก 9 เครื่องหมาย (ภาคผนวก ค.) พบว่า เครื่องหมาย RM279 (2.9 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 2) และ เครื่องหมาย RM424 (11.4 เมกะเบสบนโครโมโซมที่ 2) แสดงความแตกต่างระหว่าง bulk ดีเอ็นเอจากข้าวเป็นหมัน และข้าวที่ไม่เป็นหมัน และเมื่อวิเคราะห์ลิงค์เกจ พบว่า เครื่องหมาย RM279 ลิงค์กับยีนที่ศึกษา 21.77 เซนติเมอร์แกน และเครื่องหมาย RM424 (11.39 เมกะเบส) ไม่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 จากผลการศึกษาที่ได้ว่ายีน *tgms* จากข้าว ID24 น่าจะมีตำแหน่งอยู่ระหว่างเครื่องหมาย RM279 (2.88 เมกะเบส) และ RM424 (11.39 เมกะเบส) บนโครโมโซมที่ 2 ดังนั้น การศึกษาขั้นต่อไป จึงศึกษาตำแหน่งของยีน *tgms* จากข้าว ID24 โดยการพัฒนาเครื่องหมายกำกับยีนเพิ่มเติมในบริเวณนี้

การวิเคราะห์ตำแหน่งของยีน *tgms* จากข้าว ID24 บนโครโมโซมที่ 2

เนื่องจากมีรายงานว่ายีน *tms5* มีตำแหน่งอยู่บนโครโมโซมที่ 2 ในตำแหน่ง 6.40 เมกะเบสใน BAC clone AP004039 (Yang *et al.*, 2007) ซึ่งไม่มีเครื่องหมาย SSR ขึ้นใดในบริเวณดังกล่าวที่ให้ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์ TGMS line B4 และปทุมธานี 1 ซึ่งเป็นคู่พ่อแม่ที่ใช้ในการสร้างประชากร F_2 ในการพัฒนาเครื่องหมายโมเลกุลที่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 จึงทำการพัฒนาเครื่องหมายกำกับยีนในบริเวณใกล้กับยีน *tms5* ขึ้น 7 เครื่องหมายดังรายละเอียดในตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5

รายละเอียดของเครื่องหมายกำกับยีนที่มีตำแหน่งในบริเวณใกล้ยีน *tms5*

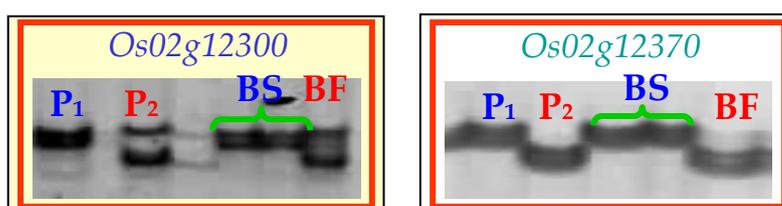
ลำดับ	ยีน	รายละเอียดของยีน	ลำดับเบส	ผลการทดสอบ	ตำแหน่ง(Mb)
1	<i>Os02g12290</i>	nuclear ribonuclease Z, putative	F- TCTCTACCTTCGCTGCCGAT	monomorphic	6.39
			R- CGGCCCAAGTCAATGTCTAC		
2	<i>Os02g12300</i>	pectate lyase precursor, putative, expressed	F- GGGTTCTTTTCATTTTCCCCA	polymorphic	6.40
			R- CTCCCAATGCTCGTCGAACT		
3	<i>Os02g12310</i>	NAC domain-containing protein 18, putative, expressed	F- CCTGCCTAAACCACCCTTCA	monomorphic	6.41
			R- CAAATCTCCCGCAAACCAT		

ลำดับ	ยีน	รายละเอียดของยีน	ลำดับเบส	ผลการทดสอบ	ตำแหน่ง(Mb)
4	Os02g12350	histone deacetylase, putative, expressed	F- TCCATCTGCAAATCCATAGCA	monomorphic	6.42
			R- TCTGGTGCATAGCTGCTGGT		
5	Os02g12370	expressed protein	F- ACTTATGCGGTGGTCAAGCA	polymorphic	6.44
			R- TTGTTCTCCACGGCTGATA		
6	Os02g12400	receptor-like protein kinase precursor, putative, expressed	F- TCTGCATGTTGGAGTTTCCTG	monomorphic	6.47
			R- GGCTAGCCTAGATGGCAAGG		
7	Os02g12420	receptor-like protein kinase precursor, putative, expressed	F- GCTCCATTCTGCCTCACTT	monomorphic	6.48
			R- GAATCTGGTATGGAGCCTGAAA		

จากการวิเคราะห์เครื่องหมายกำกับยีนที่พัฒนาขึ้นด้วยเทคนิค SSCP พบว่า เครื่องหมายกำกับยีน Os02g12300 และ Os02g12370 เป็นเครื่องหมายกำกับยีนที่ให้ความแตกต่างระหว่างสายพันธุ์พ่อแม่ของประชากรที่ใช้ในการวิเคราะห์ลิงค์เกจ และเมื่อทำการวิเคราะห์ bulked segregant analysis พบว่า เครื่องหมายกำกับยีนทั้งสองให้ความแตกต่างระหว่างดีเอ็นเอกลุ่มตัวอย่างรวมที่เป็นหมัน และดีเอ็นเอกลุ่มตัวอย่างรวมที่ไม่เป็นหมันดังภาพที่ 4.1 และในการวิเคราะห์ลิงค์เกจโดยใช้ประชากร F₂ ที่เป็นหมันได้ผลการวิเคราะห์ดังตัวอย่างผลการวิเคราะห์ภาพที่ 4.2 และ 4.3 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเครื่องหมายกำกับยีน Os02g12300 และเครื่องหมายกำกับยีน Os02g12370 เป็นเครื่องหมายที่ให้ความแตกต่างของรูปแบบแถบดีเอ็นเอระหว่างตัวอย่างสายพันธุ์พ่อแม่ (ปทุมธานี 1) และสายพันธุ์แม่ (TGMS line B4) โดยเครื่องหมายกำกับยีนทั้งสองเป็น co-dominant markers ซึ่งสามารถระบุสภาพแอลลีลที่เป็น homozygous และ heterozygous ของยีน *tgms* จากข้าว ID24 ได้

ภาพที่ 4.1

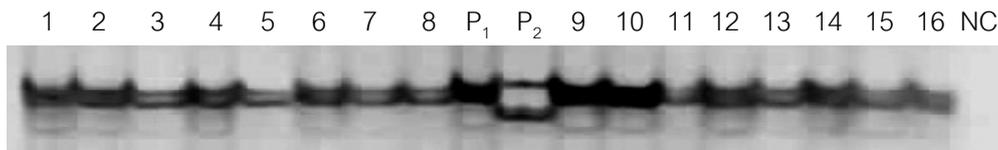
ผลการวิเคราะห์ bulked segregant analysis ระหว่างกลุ่มตัวอย่างรวมที่เป็นหมัน: BS และกลุ่มตัวอย่างรวมที่ไม่เป็นหมัน: BF ด้วยเครื่องหมายกำกับยีน จากส่วนของยีน Os02g12300 และ Os02g12370

หมายเหตุ : P_1 = TGMS line B4: สายพันธุ์แม่
 P_2 = ปทุมธานี 1: สายพันธุ์พ่อ

ภาพที่ 4.2

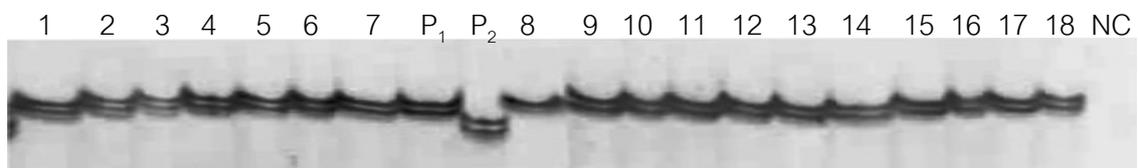
ตัวอย่างผลการวิเคราะห์หาลิงค์เกจด้วยเครื่องหมายกำกับยีน *Os02g12300*

หมายเหตุ : P_1 = TGMS line B4: สายพันธุ์แม่
 P_2 = ปทุมธานี 1: สายพันธุ์พ่อ
 1-16 = ตัวอย่าง F_2 ที่เป็นหมันที่ใช้ในการวิเคราะห์หาลิงค์เกจ
 NC = Negative control

ภาพที่ 4.3

ตัวอย่างผลการวิเคราะห์หาลิงค์เกจด้วยเครื่องหมายกำกับยีน *Os02g12370*

หมายเหตุ : P_1 = TGMS line B4: สายพันธุ์แม่
 P_2 = ปทุมธานี 1: สายพันธุ์พ่อ
 1-18 = ตัวอย่าง F_2 ที่เป็นหมันที่ใช้ในการวิเคราะห์หาลิงค์เกจ
 NC = Negative control

เพื่อเพิ่มความแม่นยำของการวิเคราะห์หาลิงค์เกจของเครื่องหมายโมเลกุลสำหรับใช้ในการคัดเลือกข้าวที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 ได้เพิ่มจำนวนประชากร F_2 (TGMS line B4 x ปทุมธานี1) จึงมีตัวอย่าง F_2 (TGMS line B4 x ปทุมธานี1) ทั้งหมด 786 ต้น ซึ่งประชากร F_2 ดังกล่าวมีการกระจายตัวของจำนวนต้นที่ไม่เป็นหมัน : ต้นที่เป็นหมัน 572 ต้น : 214 ต้น ตรงกับอัตราส่วน 3 : 1 ($\chi^2 = 2.08$, $P = 0.15$) และในการวิเคราะห์หาลิงค์เกจโดยใช้ตัวอย่าง F_2 ที่เป็นหมันจำนวน 197 ตัวอย่าง ด้วย

เครื่องหมายกำกับยีน *Os02g12300* และ *Os02g12370* พบว่า เครื่องหมายกำกับยีน *Os02g12300* (6.40 เมกะเบส) และ *Os02g12370* (6.44 เมกะเบส) ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 1.3 เซนติเมตร แกน ดังผลการกระจายตัวของรูปแบบแถบดีเอ็นเอในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์ลิงค์เกจด้วยเครื่องหมายกำกับยีน *Os02g12300* และ *Os02g12370*

เครื่องหมายกำกับ ยีน/ตำแหน่ง (Mb.)	จำนวน F ₂ sterile ที่ใช้ใน การวิเคราะห์	จำนวน homozygous recessive band	จำนวน heterozygous band	จำนวน homozygous dominant band	Recombinant frequency \pm S.E.	Relative genetic distance
<i>Os02g12300</i> /6.40	197	193	3	1	0.0127 \pm 3.29e-6	1.3
<i>Os02g12370</i> /6.47	196	192	3	1	0.0128 \pm 3.29e-6	1.3

การวิเคราะห์ยีนยืนยันความเป็น allelism ระหว่างยีน *tms2* และยีน *tgms* จากข้าว ID24

การวิเคราะห์ยีนยืนยันความเป็น allelism ระหว่างยีน *tms2* และยีน *tgms* จากข้าว ID24 พบว่า เครื่องหมายกำกับยีน *Os02g12370* เป็นเครื่องหมายโมเลกุลที่ทำให้ความแตกต่างระหว่างข้าวที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 (IR73834) และข้าวที่มียีน *tms2* (6-4K) และลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 (1.3 cM) จึงทำการวิเคราะห์จีโนไทป์ต้น F₂ ที่เป็นหมัน 19 ต้น ซึ่งเกิดจากผสมระหว่างข้าวที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 (IR73834) และข้าวที่มียีน *tms2* (6-4K)

ตารางที่ 4.7

ตารางแสดงผลการทดสอบจีโนไทป์ต้น F₂ ที่เป็นหมันทั้ง 19 ต้น ด้วยเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน *tms2* (*Os07g26740* และ *Os07g26940*) และเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 (*Os02g12370*)

ต้นที่เป็น หมัน	จีโนไทป์ของยีน <i>tms2</i> จากเครื่องหมาย กำกับยีน		จีโนไทป์ของยีน <i>tgms</i> จาก เครื่องหมายกำกับยีน
	<i>Os07g26740</i>	<i>Os07g26940</i>	<i>Os02g12370</i>
1	<i>Tms2Tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
2	<i>Tms2Tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>

ต้นที่เป็น หมัน	จีโนไทป์ของยีน <i>tms2</i> จากเครื่องหมาย กำกับยีน		จีโนไทป์ของยีน <i>tgms</i> จาก เครื่องหมายกำกับยีน
	Os07g26740	Os07g26940	Os02g12370
3	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
4	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
5	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>Tgms Tgms</i>
6	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>Tgms tgms</i>
7	<i>Tms2Tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
8	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
9	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>Tgms tgms</i>
10	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
11	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
12	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>tgms tgms</i>
13	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>tgms tgms</i>
14	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
15	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
16	<i>Tms2tms2</i>	<i>Tms2_</i>	<i>tgms tgms</i>
17	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>tgms tgms</i>
18	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>Tgms Tgms</i>
19	<i>tms2tms2</i>	<i>tms2tms2</i>	<i>Tgms tgms</i>

เมื่อทำการวิเคราะห์จีโนไทป์ของต้นที่เป็นหมันทั้ง 19 ต้น ด้วยเครื่องหมายกำกับยีนที่ลิงค์กับยีน *tgms* จากข้าว ID24 (Os02g12370 ตำแหน่ง 6.44 เมกะเบส) พบว่า ต้น F₂ ที่เป็นหมันทั้ง 11 ต้นที่เหลือจากต้นที่เป็นหมัน 19 ต้นมีสภาพด้อยของยีน *tgms* จากข้าว ID24 และจากผลการวิเคราะห์จีโนไทป์ต้น F₂ ที่มีลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันทั้ง 19 ต้น ดังกล่าวด้วยเครื่องหมายที่ลิงค์กับยีน *tms2* และเครื่องหมายที่เป็น candidate ของยีน *tms2* พบว่าจากต้นเป็นหมันทั้งหมด 19 ต้น มีเพียง 8 ต้นที่มีอัลลีล *tms2* ในสภาพด้อย ดังนั้น ผลที่ได้ทั้งหมดข้างต้นเป็นการยืนยันว่า ลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอณูภูมิของประชากร F₂ ที่เกิดจากคู่ผสมระหว่างข้าวสายพันธุ์ที่มียีน *tgms* จากข้าว ID24 และข้าวที่มียีน *tms2* เกิดจากการควบคุมของยีน 2 ยีน สอดคล้องกับผลที่ได้จากการทดสอบ allelism ที่ทำการศึกษาข้างต้น

การถ่ายยีน *tgms* จากข้าว ID24 เข้าสู่ข้าวไทยพันธุ์ดีด้วยวิธีการผสมกลับ

การถ่ายยีน *tgms* จากข้าว ID24 เข้าสู่ข้าวพันธุ์ปลูกของไทยด้วยวิธีการผสมกลับใช้ข้าวสายพันธุ์พิษณุโลก 2 ซึ่งมีลักษณะการให้ผลผลิตสูง ลำต้นแข็งแรงต้านทานโรค และแมลงศัตรูพืชหลายชนิดเป็นสายพันธุ์รับ ในการศึกษานี้ได้เลือกต้น F_2 ที่เป็นหมันจากประชากร F_2 ที่ใช้เกิดจากลูกผสมระหว่างข้าว TGMS line B4 (IR77271S) และพิษณุโลก 2 ผสมกลับยังสายพันธุ์รับ (พิษณุโลก 2) สร้างเมล็ด BC_1F_1 เมื่อได้เมล็ด BC_1F_1 ทำการปลูก และผสมตัวเองสร้างประชากร BC_1F_2 จำนวน 20 ต้น คัดเลือกต้น BC_1F_2 ที่เป็นหมัน (จำนวน 5 ต้น) ผสมกลับไปยังสายพันธุ์รับ (พิษณุโลก 2) ได้เมล็ด BC_2F_1 ซึ่งทำการปลูก และผสมตัวเองสร้างประชากร BC_2F_2 จำนวน 12 ต้น หลังจากนั้นคัดเลือกต้น BC_2F_2 ที่มีลักษณะเป็นหมัน (จำนวน 3 ต้น) ผสมกลับไปยังสายพันธุ์รับ (พิษณุโลก 2) ได้เมล็ด BC_3F_1 การถ่ายยีนลักษณะเกสรตัวผู้เป็นหมันจากการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิจากข้าว ID24 เข้าสู่ข้าวสายพันธุ์ดีของไทยด้วยวิธีการผสมกลับ ในการศึกษานี้เป็นการศึกษาในระยะเริ่มแรกเพื่อการพัฒนาการผลิตข้าวลูกผสมในประเทศไทย